II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 15ης Ιουνίου 2001

σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 της συμφωνίας ΕΟΧ

(COMP/34.950 — Eco-Emballages)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2001) 1611]

(Το κείμενο στη γαλλική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2001/663/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο,

τον κανονισμό αριθ. 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτο κανονισμό εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης [1], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1216/1999 [2], και ιδίως το άρθρο 2,

την αίτηση αρνητικής πιστοποίησης και την κοινοποίηση ενόψει της απαλλαγής που υποβλήθηκαν, σύμφωνα με τα άρθρα 2 και 4 του κανονισμού αριθ. 17, στις 17 Δεκεμβρίου 1993,

την περίληψη της αίτησης και της κοινοποίησης που δημοσιεύτηκε σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 [3],

μετά από διαβούλευση της συμβουλευτικής επιτροπής για θέματα συνεννοήσεων και δεσποζουσών θέσεων,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

Α. **ΕΙΣΑΓΩΓΗ**

(1) Η Eco-Emballages SA (στο εξής «Eco-Emballages») οργανώνει στη γαλλική επικράτεια, ένα σύστημα επιλεκτικής συλλογής και ανάκτησης των οικιακών συσκευασιών. Το σύστημα στοχεύει να ανταποκριθεί στις απαιτήσεις που καθορίστηκαν στο πλαίσιο του γαλλικού διατάγματος για τις συσκευασίες. Η κοινοποίηση αφορά τις συμφωνίες που αποτελούν τη βάση της λειτουργίας του συστήματος. Η παρούσα απόφαση αφορά τις κοινοποιηθείσες συμβάσεις όπως ισχύουν σήμερα, δηλαδή με την ενσωμάτωση των τροποποιήσεων που πραγματοποιήθηκαν κατά τη διάρκεια της διαδικασίας και αυτές που πραγματοποίησε η Eco-Emballages μετά από αίτημα της Επιτροπής όπως εξηγείται στη συνέχεια.

Β. **ΚΑΝΟΝΙΣΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ**

(2) Το διάταγμα αριθ. 92-377 (στο εξής «το διάταγμα»), που εκδόθηκε την 1η Απριλίου 1992 και άρχισε να ισχύει από την 1η Ιανουαρίου 1993, αφορά την εφαρμογή, για τα απορρίμματα που απορρέουν από την εγκατάλειψη συσκευασιών, του γαλλικού νόμου αριθ. 75-633 της 15ης Ιουλίου 1975, όπως τροποποιήθηκε, σχετικά με τη διάθεση των απορριμμάτων και την ανάκτηση των υλικών. Τα κράτη μέλη έχουν επίσης κοινοτικές υποχρεώσεις στον τομέα αυτό, οι οποίες απορρέουν από την οδηγία 94/62/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1994, για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας [4].

(3) Σύμφωνα με το άρθρο 1, το εν λόγω διάταγμα εφαρμόζεται σε όλες τις συσκευασίες που κατέχουν τα νοικοκυριά. Σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 2, ως παραγωγός νοείται οποιοσδήποτε συσκευάζει ή αναθέτει τη συσκευασία των προϊόντων του ενόψει της κυκλοφορίας τους στην αγορά και ως συσκευασία νοείται οποιοδήποτε είδος συσκευασίας ή υλικού που προορίζεται να περιτυλίξει ένα προϊόν και να διευκολύνει τη μεταφορά του ή την παρουσίαση του προς πώληση.

(4) Το άρθρο 4 του διατάγματος προβλέπει ότι οποιοσδήποτε παραγωγός ή εισαγωγέας, τα προϊόντα του οποίου τίθενται σε εμπορία εντός συσκευασίας ή, εάν ο παραγωγός ή ο εισαγωγέας δεν μπορούν να προσδιοριστούν, το αρμόδιο πρόσωπο για την πρώτη κυκλοφορία στην αγορά των εν λόγω προϊόντων οφείλει να «συμβάλει ή να προβεί στην

[1] ΕΕ 13 της 21.2.1962, σ. 204/62.
[2] ΕΕ L 148 της 15.6.1999, σ. 5.
[3] ΕΕ C 227 της 9.8.2000, σ. 6.
[4] ΕΕ L 365 της 31.12.1994, σ. 10.

απόρριψη του συνόλου των απορριμμάτων συσκευασίας του» (στο εξής ο όρος «παραγωγός» περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο ενέχει την υποχρέωση αυτή. Το άρθρο διευκρινίζει ότι ο παραγωγός μπορεί είτε να απευθυνθεί σε οργανισμό ή επιχείρηση (στο εξής «οργανισμός», όταν πρόκειται για συλλογικό σύστημα), που είναι εξουσιοδοτημένη από τις δημόσιες αρχές και κατά συνέπεια θα πρέπει να διεξάγει άρτια τη διάθεση των απορριμμάτων, είτε να ανακτήσει ο ίδιος τις συσκευασίες εγκαθιστώντας ένα σύστημα απόθεσης ή οργανώνοντας έναν ειδικό χώρο που θα προορίζεται για το σκοπό αυτό (μεμονωμένο σύστημα).

(5) Ο προσδιορισμός των προϊόντων των παραγωγών που έχουν προσχωρήσει σε έναν οργανισμό απαιτείται από το άρθρο 4 δεύτερο εδάφιο του διατάγματος. Σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, «εντοπίζει τις συσκευασίες που αναθέτει σε έναν οργανισμό […] σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που καθορίζουν όπως αναφέρεται στο άρθρο 5 στη συνέχεια». Το άρθρο 5 προβλέπει ότι τα «πρόσωπα […] που προσφεύγουν, για την απόρριψη των χρησιμοποιουμένων συσκευασιών στις υπηρεσίες ενός οργανισμού […] συνάπτουν σύμβαση που διευκρινίζει ειδικότερα τη φύση του εντοπισμού των εν λόγω συσκευασιών, την πρόβλεψη του όγκου των απορριμμάτων που θα ανακτώνται ετησίως [...]». Το άρθρο 10 προβλέπει ότι ένας παραγωγός που επιλέγει να εγκαταστήσει ένα συλλογικό μηχανισμό ανάκτησης το επισημαίνει κατά τρόπο εμφανή στις συσκευασίες του και ένας παραγωγός που οργανώνει ειδικούς χώρους για την απόθεση των συσκευασιών ζητά από τις αρμόδιες αρχές να εγκρίνουν τις διαδικασίες ελέγχου του συστήματος του. Στις 21 Δεκεμβρίου 1999, το άρθρο 10 του διατάγματος τροποποιήθηκε έτσι ώστε να μην περιέχει πλέον την υποχρέωση επισήμανσης στις συσκευασίες της δημιουργίας ενός μεμονωμένου συστήματος.

(6) Συνάγεται από τις διατάξεις του άρθρου 6 του διατάγματος ότι ένας οργανισμός ή μια επιχείρηση μπορεί να λάβει από τους αρμόδιους υπουργούς (Υπουργείο Περιβάλλοντος κατά κύριο λόγο) άδεια για τη δραστηριότητα αυτή, και για μέγιστη διάρκεια έξι ετών. Ο εν λόγω οργανισμός ή η εν λόγω επιχείρηση θα συνάψει συμφωνίες με παραγωγούς καθώς και επαγγελματίες στον τομέα της συλλογής/ανάκτησης απορριμμάτων και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης. Πρέπει να επισυναφθεί στην αίτηση χορήγησης άδειας μια συγγραφή υποχρεώσεων όπου να αναφέρονται οι βάσεις της οικονομικής συνδρομής η οποία ζητείται από τους παραγωγούς ώστε να επιτραπεί στον οργανισμό να επαναξιοποιήσει τις επιλεγείσες συσκευασίας με μηδενικό κόστος ή με κέρδος. Επίσης, στη συγγραφή υποχρεώσεων καθορίζονται οι βάσεις των πληρωμών που πραγματοποιούνται από τον οργανισμό ή την εξουσιοδοτημένη επιχείρηση με στόχο να διασφαλιστεί η επιστροφή στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης του πρόσθετου κόστους που μπορεί να απορρεύσει για αυτές από τη διαλογή των απορριμμάτων.

(7) Δυνάμει του άρθρου 8 του διατάγματος, ο οργανισμός ή η εξουσιοδοτημένη επιχείρηση οφείλει να κοινοποιεί, σε ετήσια βάση, σε ορισμένες δημόσιες αρχές, έκθεση δραστηριοτήτων καθώς και τα αποτελέσματα που επιτεύχθηκαν στον τομέα της ανάκτησης και της αξιοποίησης των απορριμμάτων συσκευασιών.

(8) Με την απόφαση της 23ης Ιουλίου 1992, σχετικά με τη χορήγηση άδειας που προβλέπεται από το διάταγμα, θεσπίστηκε μια συμβουλευτική επιτροπή χορήγησης αδειών που περιλαμβάνει τριάντα τρία μέλη: πέντε εκπροσώπους του κράτους, έξι της τοπικής αυτοδιοίκησης, επτά των επαγγελματικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τις παραγωγούς επιχειρήσεις των υπό διαχείριση αγαθών, πέντε των επαγγελματικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τις παραγωγούς βιομηχανίες υλικού συσκευασίας και συσκευασίας, δύο των επαγγελματικών οργανώσεων που εκπροσωπούν τις επιχειρήσεις διάθεσης απορριμάτων και συλλογής υλικών, τρία των ενώσεων προστασίας του περιβάλλοντος και τρία των οργανισμών προστασίας των καταναλωτών. Η εν λόγω επιτροπή έχει ιδίως αρμοδιότητα για γνωμοδότηση επί των αιτήσεων χορήγησης άδειας και ενημερώνεται για τις ετήσιες εκθέσεις δραστηριοτήτων των εξουσιοδοτημένων οργανισμών.

(9) Όταν ένας οργανισμός παρουσιάζει συγγραφή υποχρεώσεων σχετικά με το μηχανισμό του για την έγκριση από τους αρμόδιους υπουργούς, οι δημόσιες αρχές ελέγχουν ότι τηρούνται ορισμένα προϋπάρχοντα γενικά κριτήρια και μπορούν να επιβάλουν ακόμη συμπληρωματικούς όρους σε σχέση με την αίτηση έγκρισης ή να μην ακολουθήσουν τις προτάσεις που διατυπώνονται στην αίτηση αυτή.

(10) Εξάλλου, φαίνεται ότι τόσο τα τιμολόγια στο προγενέστερο στάδιο (δηλαδή οι συνεισφορές των παραγωγών που συμμετέχουν στα συστήματα επιλεκτικής συλλογής και αξιοποίησης των απορριμμάτων οικιακών συσκευασιών) όσο και στο μεταγενέστερο στάδιο (δηλαδή η χρηματοδοτική στήριξη στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης) καθορίζονται σήμερα από τις δημόσιες αρχές κατά τρόπο ταυτόσημο για τους εγκεκριμένους οργανισμούς με τον ίδιο σκοπό. Πράγματι, η πιο πρόσφατη πρόταση τιμολόγησης κάθε εγκεκριμένου οργανισμού στη Γαλλία στηρίζεται στην ίδια ανεξάρτητη μελέτη κόστους (από το ινστιτούτο δημοσκοπήσεων SOFRES) της επιλεκτικής συλλογής οικιακών απορριμμάτων και διαχείρισης του συστήματος. Στο κόστος που υπολογίζεται έτσι ανά υλικό, αλλά χωρίς διαφοροποίηση ανά οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, προστίθενται τα έξοδα διάρθρωσης του οργανισμού. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, διαφοροποιημένα τιμολόγια στο προγενέστερο στάδιο θα οδηγούσαν την τοπική αυτοδιοίκηση να προσανατολιστεί στο υψηλότερο τιμολόγιο, κάτι που θα μπορούσε να ευνοήσει την αύξηση του τιμολογίου στο προγενέστερο στάδιο, και συνεπώς τις τιμές στην κατανάλωση. Αντιστρόφως, διαφοροποιημένα τιμολόγια στο προγενέστερο στάδιο θα οδηγούσαν τους παραγωγούς να προσχωρήσουν στον οργανισμό ο οποίος θα διέθετε τα χαμηλότερα τιμολόγια. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, τα διαφοροποιημένα τιμολόγια θα ζημίωναν την οικονομική και χρηματοδοτική ισορροπία, την επίδοση και τη διάρκεια των μηχανισμών. Βεβαιώνουν ότι η διατήρηση δύο ή περισσότερων εγκεκριμένων οργανισμών με το ίδιο πεδίο δραστηριότητας οδηγεί στην ενότητα των τιμολογίων, που δεν αποκλείει διαφοροποίηση, ειδικότερα σε ό,τι αφορά την ποιότητα της υπηρεσίας και των συνοδευτικών παροχών που προσφέρονται στην τοπική αυτοδιοίκηση και την άμιλλα, προκειμένου να προσφερθούν αποδοτικότερες παροχές ή καινοτόμες λύσεις κατά την επαναδιαπραγμάτευση της άδειας λειτουργίας.

Γ. **Η ΚΟΙΝΟΠΟΙΟΥΣΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ**

(11) Η Eco-Emballages είναι ανώνυμη εταιρεία ιδιωτικού δικαίου που συστάθηκε το 1992 με έδρα το Levallois-Perret, στη Γαλλία. Έχει ως μετόχους την εταιρεία για τη χρηματοδότηση της Eco-Emballages, με επωνυμία Ecopar, η οποία συστάθηκε από παραγωγούς και τις επαγγελματικές ενώσεις τους (70 % του κεφαλαίου), τις πέντε βιομηχανικές θυγατρικές, ήτοι στον τομέα του χάλυβα, του αλουμινίου, του χαρτονιού, του πλαστικού και του γυαλιού (4 % του κεφαλαίου η καθεμία), τις επιχειρήσεις που ασκούν δραστηριότητες στη διανομή και τους επαγγελματικούς οργανισμούς τους καθώς επίσης, σύμφωνα με τα καταστατικά τους, τα διοικητικά τους στελέχη.

(12) Είναι εξουσιοδοτημένη από τους αρμοδίους υπουργούς για να διασφαλίσει την διαχείριση των απορριμμάτων που απορρέουν από την εγκατάλειψη χρησιμοποιημένων συσκευασιών για τις οποίες οι παραγωγοί ή οι εισαγωγείς προϊόντων που καταναλώνονται ή χρησιμοποιούνται από τα νοικοκυριά έχουν συμβληθεί μαζί της. Η πρώτη άδεια χορηγήθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1992 για διάρκεια έξι ετών με έναρξη ισχύος την 1η Ιανουαρίου 1993. Η άδεια παρατάθηκε την 30ή Αυγούστου 1996 για διάρκεια έξι ετών, από της 1ης Ιουλίου 1996, καθώς επίσης την 11η Ιουνίου 1999 για διάρκεια έξι ετών, από 1ης Ιανουαρίου 1999.

(13) Έχει συνάψει συμβάσεις με:

— την επιχείρηση Pro Europe για τη χρησιμοποίηση του σήματος και της μάρκας «πράσινο σήμα» (στο εξής «πράσινο σήμα»),

— «παραγωγούς» που δεν επιθυμούν να προβούν οι ίδιοι στη διάθεση των απορριμμάτων. Προσχωρώντας στην Eco-Emballages, ο παραγωγός εκπληροί την υποχρέωση του, η οποία απορρέει από το διάταγμα. Η Eco-Emballages διασφαλίζει τη χρηματοδότηση της με τις εισφορές που της καταβάλλουν οι παραγωγοί οι οποίοι συμμετέχουν στο σύστημα,

— «οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης», δηλαδή δήμους ή ενώσεις δήμων, στους οποίους η γαλλική νομοθεσία επιβάλλει τη διαχείριση των οικιακών απορριμμάτων γενικά. Πράγματι, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης ασχολούνται είτε οι ίδιοι είτε με τη βοήθεια υπεργολάβου, με τη συλλογή. Συνάπτοντας συμβάσεις με την Eco-Emballages, λαμβάνουν από αυτή χρηματοδοτικές ενισχύσεις για την εργασία αυτή,

— βιομηχάνους που αποκαλούνται «δίαυλοι» οι οποίοι αναλαμβάνουν να αξιοποιήσουν τις ανακτηθείσες πρώτες ύλες. Μετά τη διαλογή τους, οι οικιακές συσκευασίες παραδίδονται πράγματι στους αγοραστές με στόχο την ανάκτησή τους. Η Eco-Emballages αναλαμβάνει τακτικά από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης εκθέσεις που πιστοποιούν ότι η αξιοποίηση συντελέστηκε, πράγματι.

Κατάρτισε εξάλλου ένα πρότυπο «λειτουργικών συμβάσεων ανάκτησης» οι οποίες συνάπτονται μεταξύ των ενδιαφερομένων και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και ένα πρότυπο σύμβασης «έρευνας και ανάπτυξης».

(14) Το 1997, η Eco-Emballages πραγματοποίησε καθαρό κύκλο εργασιών ύψους 565,6 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων (που αντιπροσωπεύει τις εισφορές των παραγωγών) και, λαμβανομένης υπόψη της επιστροφής επί προμηθειών για μελλοντικές δαπάνες, το σύνολο των προϊόντων εκμετάλλευσης ανήλθε σε ποσό ύψους 1,463 δισεκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το 1998, ο καθαρός κύκλος εργασιών της ανήλθε σε 504,5 εκατομμύρια γαλλικά φράγκα και το σύνολο των προϊόντων εκμετάλλευσης στο ποσό των 790,5 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων. Το 1999, τα αντίστοιχα μεγέθη ανέρχονταν σε 600 εκατομμύρια και 1,042 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα. Ο κύκλος εργασιών για το 2000 ανήλθε σε 1,12 δισεκατομμύρια γαλλικά φράγκα.

Δ. **ΟΙ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΘΕΙΣΕΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ**

(15) Η κοινοποίηση αφορά το καταστατικό της Eco-Emballages τη σύμβαση χρήσης του «πράσινου σήματος», την τυποποιημένη σύμβαση παραγωγού, την τυποποιημένη σύμβαση οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, τις συμβάσεις διαύλους, την τυποποιημένη επιχειρησιακή σύμβαση επιστροφής (που επισυνάπτονται στις συμβάσεις παράδοσης) καθώς και την τυποποιημένη σύμβαση έρευνας και ανάπτυξης.

(16) Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, η Eco-Emballages ενημέρωσε ή αντικατέστησε ορισμένες κοινοποιηθείσες συμβάσεις. Με τη συμφωνία του κοινοποιούντος, η απόφαση της Επιτροπής αφορά τις κοινοποιηθείσες συμβάσεις όπως ισχύουν σήμερα.

1. **Το καταστατικό**

(17) Σύμφωνα με το καταστατικό της, η Eco-Emballages έχει ως σκοπό, ιδίως την οργάνωση συστημάτων που στοχεύουν στην απόρριψη των απορριμμάτων και την ανάκτηση των υλικών, και ειδικότερα στη διαχείριση των συσκευασιών επιχειρήσεων που υπόκεινται στις υποχρεώσεις οι οποίες απορρέουν από τον προαναφερθέντα νόμο αριθ. 75-633 και από τα διατάγματα εφαρμογής του.

2. **Σύμβαση χρήσης του πράσινου σήματος**

(18) Το «πράσινο σήμα» χρησιμοποιείται στο σύστημα Eco-Emballages για τον προσδιορισμό των προϊόντων των παραγωγών μελών, όπως απαιτείται από το διάταγμα.

(19) Από τις 10 Δεκεμβρίου 1996, η σύμβαση που έχει συνάψει η Eco-Emballages με την Packaging Recovery Organisation Europe ή Pro Europe («Pro Europe») της εκχωρεί τη βασική αποκλειστική άδεια, στο γαλλικό έδαφος, για τη χρήση του «πράσινου σήματος» και τη χορήγηση παρεπόμενων αδειών εκμετάλλευσης στα μέλη [1] Η Eco-Emballages οφείλει εξάλλου να ενημερώνει τα μέλη της για το ότι η χρήση «πράσινου σήματος» εκτός Γαλλίας υπόκειται στην έγκριση του αρμοδίου μέρους.

(20) Από τις 4 Δεκεμβρίου 1998, συνάγεται από την τρίτη συμπληρωματική συμφωνία που συνάφθηκε με την Pro Europe ότι η Eco-Emballages έχει επίσης υποχρέωση να χορηγεί παρεπόμενες άδειες εκμετάλλευσης στα «περιφερειακά συστήματα ή/και να ασχολείται με ειδικά υλικά» (systems active regionally and/or for specific materials) στη Γαλλία υπό τον όρο ότι θα πληρούνται οι υποχρεώσεις συλλογής και ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασιών που απορρέουν από την οδηγία 94/62/ΕΚ, και υπό ορισμένους προκαθορισμένους όρους. Πράγματι, η Eco-Emballages χορήγησε παρεπόμενη άδεια εκμετάλλευσης, μη αποκλειστική, στην επιχείρησηAdelphe SA (στο εξής «Adelphe») για τη χρήση στο σύστημα της του «πράσινου σήματος» στη γαλλική επικράτεια, και τούτο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002. Η Adelphe οφείλει να καταβάλει στην Eco-Emballages ποσό που θα αντιστοιχεί στο τμήμα των δαπανών που ζητούνται από την Pro Europe.

[1] Προηγουμένως, την άδεια εκχωρούσε σύμβαση με την Der Grüne Punktj — Duales System Deutschland AG (DSD).

3. **Σύμβαση παραγωγού**

(21) Η Eco-Emballages προτείνει στους παραγωγούς, είτε μία στερεότυπη σύμβαση προσχώρησης, είτε μια απλοποιημένη σύμβαση που προορίζεται για τους μικρούς ατομικούς συμμετέχοντες ή σε εκείνους που συνασπίστηκαν σε σωματεία ή ομοσπονδίες που συγκεντρώνουν ένα ετήσιο κύκλο εργασιών χωρίς φόρους επί των συσκευασμένων προϊόντων τα οποία προορίζονται για νοικοκυριά στο γαλλικό έδαφος κάτω των 2 εκατομμυρίων γαλλικών φράγκων.

(22) Ο παραγωγός έχει το δικαίωμα να θέτει το «πράσινο σήμα» επί των συσκευασιών του — στην πραγματικότητα την υποχρέωση, διότι τα προϊόντα που εμπίπτουν στο σύστημα πρέπει υποχρεωτικά, σύμφωνα με τη σύμβαση, να επισημαίνονται με τον τρόπο αυτό. Σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρου 3 παράγραφος 1 της τυποποιημένης σύμβασης, το δικαίωμα χρήσης επεκτείνεται σε όλα τα προϊόντα που κατασκευάζονται, εισάγονται, κυκλοφορούν στο εμπόριο ή/και κυκλοφορούν στην αγορά μέσω του αντισυμβαλλομένου. Έναντι της πληρωμής της εισφοράς, η Eco-Emballages ελευθερώνει τον παραγωγό από τις υποχρεώσεις του σε θέματα απόρριψης, επιλογής και ανάκτησης των απορριμμάτων συσκευασιών.

(23) Ο παραγωγός έχει την υποχρέωση, εκ των υστέρων, να υποβάλλει δηλώσεις βάσει των οποίων υπολογίζεται η συνδρομή του. Πρέπει να περιλαμβάνει σε αυτές τις συσκευασίες που φέρουν το «πράσινο σήμα» τις οποίες θέτει ο ίδιος στο εμπόριο στη Γαλλία.

(24) Η οικονομική συνδρομή του παραγωγού καθορίζεται σε συνάρτηση με έναν πίνακα τιμών. Από τον Ιανουάριο του 1999, ο πίνακας τιμών συνίσταται σε μία κατ' αποκοπήν τιμή για τη συσκευασία και σε μία συμμετοχή με βάση το βάρος που ορίζεται για κάθε υλικό. Η συμμετοχή με βάση το βάρος ανά υλικό ενσωματώνει τις οικονομικές ανάγκες που συνδέονται με κάθε υλικό και ένα τμήμα των μη εκχωρήσιμων δαπανών.

(25) Προβλέπεται στη σύμβαση ότι ο πίνακας των τιμών θα εξελιχθεί κατά τη διάρκεια της. Η Eco-Emballages μπορεί πράγματι να αποφασίζει να προσαρμόζει το ποσό της εισφοράς το πολύ μία φορά το έτος και μετά από συμφωνία της επιτροπής του πίνακα τιμών (που αποτελείται από μέλη τα οποία προέρχονται από τους μετόχους) και της επιτροπής διαχείρισης του πίνακα τιμών (που αποτελείται από εκπροσώπους των παραγωγών, των θυγατρικών και της Eco-Emballages), που συστάθηκε στο πλαίσιο της χορήγησης της άδειας). Οι προτάσεις αυτές υπόκεινται λοιπόν στο διοικητικό συμβούλιο της Eco-Emballages και στις δημόσιες αρχές για έγκριση. Σύμφωνα με τις άδειες του 1996 και του 1999, η τροποποίηση πραγματοποιείται σε συνάρτηση με την έκταση της δράσης του δικαιούχου έναντι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και με την εκτίμηση των οικονομικών αναγκών, όπως ορίζονται στο πλαίσιο του άρθρου 6 του διατάγματος και βασίζονται σε οικονομικές, τεχνικές και οικολογικές εκτιμήσεις, καθώς επίσης επιδιώκοντας να ευνοήσουν τη μείωση στην πηγή των ποσοτήτων (βάρος και όγκος) των απορριμάτων συσκευασιών. Ο πίνακας τιμών δεν πρέπει να «εισάγει παράνομες διακρίσεις μεταξύ των υλικών συσκευασιών». Οι πόροι που προέρχονται από την εφαρμογή του πίνακα τιμών τείνουν να διασφαλίσουν την οικονομικη και χρηματοπιστωτική ισορροπία του συστήματος χωρίς να συνεπάγονται πλεονάσματα εκμετάλλευσης στο τέλος του οικονομικού έτους. Το σύνολο των χρηματοοικονομικών ενισχύσεων που καταβλήθηκαν σε συνάρτηση με το κάθε υλικό περιλαμβανομένης της ποσόστωσης των μη εκχωρήσιμων δαπανών, θα έπρεπε να καλυφθούν από εισφορές που καταβλήθηκαν δυνάμει του ίδιου αυτού υλικού. Οι πόροι που προέρχονται από την εφαρμογή πίνακα τιμών πρέπει επίσης να διασφαλίζουν μια προοδευτική αύξηση τςη συλλογής απορριμμάτων χωρίς επίδραση της τιμής κατωφλίου, με μεσοπρόθεσμη αναγνωσιμότητα για τους παραγωγούς.

(26) Η προταθείσα από την Eco-Emballages συγγραφή υποχρεώσεων και η οποία προσαρτήθηκε στη νέα άδεια του 1999 περιέχει εξάλλου τις ακόλουθες «αρχές»: «Ο πίνακας τιμών των παραγωγών είναι κοινός στις εξουσιοδοτημένες εταιρείες: υπολογίζεται σε συνάρτηση με τους συνολικούς πόρους με τους οποίους συμμετέχουν οι εταιρείες αυτές. Θα μπορούν να οργανωθούν χρηματοδοτικές μεταφορές μεταξύ εξουσιοδοτημένων εταιρειών ώστε να ληφθεί υπόψη η ιδιαιτερότητα των πόρων τους όσον αφορά τα χρησιμοποιούμενα υλικά. Οι προβλέψεις δραστηριοτήτων των εξουσιοδοτημένων εταιρειών λαμβάνουν υπόψη αυτές τις χρηματοδοτικές μεταφορές, με στόχο την επίτευξη, για κάθε οικονομικό έτος, μιας ισορροπίας (μηδενικό υπόλοιπο) όσον αφορά τις χρηματοδοτικές μεταφορές» [1].

(27) Στην αρχικά κοινοποιηθείσα στερεότυπη, σύμβαση, οι συμβάσεις προσχώρησης ήταν διάρκειας τριών ετών και η σύμβαση συνεχιζόταν για ετήσιες διαδοχικές περιόδους με σιωπηρή παράταση, εκτός από την περίπτωση προειδοποίησης έξι μήνες πριν από το τέλος μιας από τις ετήσιες περιόδους σιωπηρής παράτασης. Περίπου το 75 % των συμβάσεων που ίσχυαν κατά τα τέλη του 1998 ήταν αυτής της μορφής, αντιπροσωπεύοντας περίπου το 94 % των συμμετοχών. Με την παράταση της άδειας το 1996, η διάρκεια ανήλθε σε έξι έτη, ανανεώσιμη με σιωπηρή παράταση για τριετή περίοδο. Υπάρχει δυνατότητα πρόωρης καταγγελίας δυνάμει του άρθρου 13 της στερεότυπης σύμβασης στην περίπτωση μη εκπλήρωσης υποχρεώσεων ενός από τα μέρη.

(28) Η έκδοση του Ιουλίου 2000 προβλέπει, εξάλλου, ότι θα ισχύουν τόκοι υπερημερίας —νόμιμο επιτόκιο προσαυξημένο κατά δύο ποσοστιαίες μονάδες— για καθυστερημένες εισφορές για κάθε προσχώρηση μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993 έτσι ώστε «να μην γίνονται διακρίσεις μεταξύ των συμμετεχόντων».

(29) Τέλος, η σύμβαση παραγωγού προβλέπει ότι η Eco-Emballages διασφαλίζει απόλυτη εχεμύθεια στο σύνολο των οικονομικών ή εμπορικών πληροφοριών που της ανακοινώνονται από τους παραγωγούς ή των οποίων λαμβάνει γνώση στο πλαίσιο της εκτέλεσης της σύμβασης.

[1] Σύμφωνα με την Eco-Emballages, τέτοιου είδους μεταφορές στο εξής είναι ανύπαρκτες. Εάν υπήρξαν, αποτελούσαν αντιστάθμιση παρασχεθείσας υπηρεσίας. Πράγματι, μικρό τμήμα υποχρεώσεων της Adelphe σχετικά με υλικά πλην του γυαλιού μεταφέρθηκε κατά το παρελθόν στην Eco-Emballages και είχε ως αποτέλεσμα σημαντική οικονομική αντιστάθμιση.

4. **Συμβάσεις οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης**

(30) Οι πόροι που καταβάλλονται από τους παραγωγούς ανακατανέμονται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης μέσω πολλών ειδών συμβάσεων. Αν η Eco-Emballages έχει προηγουμένως συνάψει συμβάσεις «ενός υλικού», «πολλαπλασιαστές» και «πιλοτικών τόπων», σήμερα συνάπτει μόνο συμβάσεις «προγράμματος διάρκειας» που στοχεύει στην πραγματοποίηση μιας συλλογής πολλών υλικών. Σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης, αυτή έχει «ως στόχο να διέπει τις σχέσεις μεταξύ της Eco-Emballages και του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, που αναλαμβάνει να αναπτύξει ένα σχέδιο επιλεκτικής συλλογής των πέντε υλικών».

(31) Σύμφωνα με την άδεια που της χορηγήθηκε, η Eco-Emballages συμβάλλεται με οποιονδήποτε οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης που της το ζητά, μέχρι να συμπληρωθούν οι ποσότητες συσκευασιών που θα αντιστοιχούν σε εκείνες για τις οποίες συμβλήθηκαν οι παραγωγοί μαζί της. Η σύμβαση τηρεί τις προδιαγραφές του γενικού κώδικα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (νομοθετικό μέρος) και του κώδικα των δήμων και κοινοτήτων (κανονιστικό μέρος).

(32) Η σύμβαση προγράμματος διάρκειας, στην εκδοχή της τής 8ης Ιουλίου 1994, συνάφθηκε για περίοδο έξι ετών. Σύμφωνα με το άρθρο 12 της σύμβασης, η Eco-Emballages προτείνει, επ' ευκαιρία κάθε ανανέωσης της άδειας της μια ρήτρα παράτασης στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης για διάρκεια που θα καθοριστεί μεταξύ των μερών αλλά που δεν θα μπορεί να υπερβεί τη διάρκεια της νέας άδειας. Σύμφωνα με την Eco-Emballages, η διάρκεια έξι ετών συμφωνεί προς την επιθυμία των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, οι οποίοι, ενόψει σοβαρών επενδύσεων, επιθυμούν κάποια διάρκεια στη σχέση αυτή. Υπάρχει δυνατότητα καταγγελίας δυνάμει του άρθρου 14 της σύμβασης στην περίπτωση αθέτησης υποχρεώσεων εκ μέρους ενός εκ των μερών.

(33) Στο πλαίσιο μιας σύμβασης προγράμματος διάρκειας, η Eco-Emballages προτείνει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης την εγγύηση επιστροφής των απορριμμάτων των οικιακών συσκευασιών που συλλέχθηκαν και διαλέχτηκαν στο επίπεδο της απαιτούμενης ποιότητας, (τηρουμένων των ελάχιστων τεχνικών προδιαγραφών, στο εξής «ΕΤΠ») που επιτρέπουν την ανάκτηση τους. Ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης παραμένει ελεύθερος να μην επιλέξει αυτή την εγγύηση όσον αφορά ένα μέρος ή το σύνολο των υλικών.

(34) Όταν ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης επιλέγει την εγγύηση επιστροφής, η σύμβαση προβλέπει ότι, καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης παραδίδει το σύνολο των συλλεγέντων και διαλεγέντων τόνων βάσει των ΕΤΠ του συγκεκριμένου υλικού στον(τους) οριοθέντα(-ες) αγοραστή(-ές) για την επιστροφή. Σύμφωνα με την Eco-Emballages, η απαίτηση αυτή υιοθετήθηκε για να επιτρέψει τον υπολογισμό των ενισχύσεων της και τον έλεγχο μιας πραγματικής ανάκτησης όλων των συσκευασιών.

(35) Πάντως, στην περίπτωση όπου, κατά τη διάρκεια της σύμβασης, ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης θα ανακάλυπτε ένα νέο και καινοτόμο τρόπο ανάκτησης, είναι δυνατόν να επέλθει εξαίρεση στην αρχή της επιστροφής από τον οριοθέντα αγοραστή. Η εξαίρεση αυτή θα πρέπει να γίνει με τη συμφωνία του ενδιαφερόμενου κλάδου που κανονικά θα προέβαινε στην ανάκτηση.

(36) Όταν ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης δεν επιλέγει την εγγύηση επιστροφής για ένα, περισσότερα ή όλα τα υλικά, η σύμβαση προβλέπει ότι διασφαλίζει το γεγονός ότι οι αγοραστές με τους οποίους συμβάλλεται επανακτούν το σύνολο των διαλεγέντων τόνων βάσει των ΕΤΠ και προβαίνουν στην ανακύκλωση του βασικού υλικού των τόνων αυτών, χρησιμοποιώντας τεχνολογικές διαδικασίες που επιτρέπουν την πραγματική αξιοποίηση τους, και ότι ενημερώνουν σε τριμηνιαία βάση τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και την Eco-Emballages. Οι επωνυμίες των αγοραστών τους οποίους επέλεξε ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης πρέπει να αναφέρονται στη σύμβαση προγράμματος διάρκειας.

(37) Στο πλαίσιο της σύμβασης προγράμματος διάρκειας και βάσει της τελευταίας άδειας, είτε ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης επέλεξε την εγγύηση επιστροφής είτε όχι, η Eco-Emballages του καταβάλει τις ακόλουθες ενισχύσεις:

— οικονομική ενίσχυση ανά τόνο που απετέλεσε αντικείμενο διαλογής βάσει των προδιαγραφών ΕΤΠ σε συνάρτηση με το αντίστοιχο υλικό,

— οικονομική ενίσχυση για την ενεργειακή αξιοποίηση,

— ενίσχυση τοπικής επικοινωνίας,

— έκτακτες ενισχύσεις που αντιστοιχούν σε ειδικές καταστάσεις: έναρξη παραγωγής, κάθετη κατοικία, αραιοκατοικημένες αγροτικές περιοχές, εκπρόσωποι διαλογής στο πλαίσιο της απασχόλησης νέων κ.λπ.,

— ενίσχυση για συλλογή γυαλιού με εθελοντική πρωτοβουλία.

(38) Για τον υπολογισμό αυτών των ενισχύσεων εφαρμόζεται ο πίνακας τιμών που έχει εγκριθεί από τις δημόσιες αρχές και που περιλαμβάνεται στις συμβάσεις. Λαμβάνει υπόψη ιδίως τον πληθυσμό που συνδέεται πράγματι με την επιλεκτική αυτή συλλογή.

(39) Η ελάχιστη τιμή ανάκτησης που καταβάλλεται στον αγοραστή ο οποίος ορίζεται από τον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης καθορίζεται στη σύμβαση προγράμματος διάρκειας. Τόσο στην αρχική άδεια όσο και στις νέες άδειες της Eco-Emballages, η τιμή αυτή είναι, με ορισμένες επιφυλάξεις, θετική για το χάλυβα, το αλουμίνιο και το γυαλί ενώ για το χαρτόνι και το πλαστικό καθορίζεται στο μηδέν.

(40) Εάν ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης δεν επέλεξε την εγγύηση επιστροφής και συμβάλλεται με αγοραστή της επιλογής του, πωλεί, όπως διευκρινίζεται στην αίτηση άδειας της Eco-Emballages του 1996, τα προϊόντα υπό τους οικονομικούς όρους της αγοράς.

5. **Σύμβαση παράδοσης και επιχειρησιακή σύμβαση επιστροφής**

(41) Οι συμβάσεις παράδοσης (ή συμβάσεις επιστροφής) διέπουν τις σχέσεις μεταξύ της Eco-Emballages και των βιομηχανικών επιχειρήσεων που δεσμεύονται να αγοράσουν και να ανακτήσουν τις συλλεγείσες συσκευασίες, με την επιφύλαξη ότι οι συσκευασίες αυτές συμφωνούν προς τις ΕΤΠ. Υπάρχουν πέντε τομείς ήτοι:

— χάλυβας: καταρχάς η Sollac SA της οποίας τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις διαβιβάσθηκαν το 2000 στην Usinor-Packaging SA,

— αλουμίνιο: France Aluminium Recyclage SA·

— χαρτόνι: Revipac,

— πλαστικό: Valorplast SA, και

— γυαλί: επαγγελματικό επιμελητήριο γυάλινων μηχανικών κατασκευών Γαλλίας ή CSVMF.

(42) Η Eco-Emballages δεν συνάπτει ταυτόχρονα συμβάσεις με περισσότερες της μίας επιχειρήσεις ή οργανισμούς για το ίδιο υλικό.

(43) Μετά την παράταση τους, οι συμβάσεις θα λήξουν είτε την 30ή Ιουνίου 2004 (χάλυβας) είτε την 31η Δεκεμβρίου 2004 (αλουμίνιο, χαρτόνι, πλαστικό και γυαλί). Η απόφαση όσον αφορά τη συνέχιση πέραν της καταληκτικής ημερομηνίας θα πρέπει να ληφθεί σε όλες τις περιπτώσεις το αργότερο τρεις μήνες πριν από τη λήξη της προθεσμίας.

(44) Μια σύμβαση διαχείρισης επισυνάπτεται επίσης ως παράρτημα στις συμβάσεις επιστροφής. Προβλέπει τις αρμοδιότητες, την οργάνωση και τη λειτουργία των δύο επιτροπών που συστάθηκαν μεταξύ του ενδιαφερόμενου κλάδου και της Eco-Emballages και τη δημιουργία ενός λογαριασμού υλικών που αποτελεί το ποσοστό συμμετοχής των καθαρών πόρων της Eco-Emballages που συνδέεται με κάθε υλικό. Εξάλλου, μια μέθοδος διόρθωσης με την εφαρμογή ενός διορθωτικού συντελεστή επιτρέπει να λαμβάνονται υπόψη, ιδίως στον προσδιορισμό των μη οφειλόμενων εξόδων, οι ετερογενείς επιδόσεις και τα ποικίλα ποσοστά ανάκτησης ανά υλικό.

(45) Η πραγματική επιστροφή, στο πλαίσιο μιας εγγύησης επιστροφής, δεν πραγματοποιείται από τις επιχειρήσεις του κλάδου αλλά από επιχειρήσεις που ορίζονται από κάθε μία από αυτές, και καλούνται «οριισθέντες αγοραστές». Η Eco-Emballages δηλώνει ότι δεν ασκεί καμία επιρροή στην επιλογή των οριισθέντων αγοραστών. Πάντως, οι συναφθείσες συμβάσεις μεταξύ των οριισθέντων αγοραστών και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, οι λεγόμενες «επιχειρησιακές συμβάσεις επιστροφής», αποτελούν αντικείμενο τυποποιημένων συμβάσεων «ώστε να μην αλλοιωθεί η εγγύηση που προσέφεραν οι επιχειρήσεις του κλάδου». Κατά συνέπεια, προτάθηκε από την Eco-Emballages ένα υπόδειγμα για κάθε κλάδο εκτός από τον κλάδο του πλαστικού στο πλαίσιο αυτό.

(46) Οι διάφορες συμβάσεις επιστροφής πρέπει να προβλέπουν ότι, αν υπάρχει εγγύηση επιστροφής, ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης παρέχει αποκλειστικότητα της επιστροφής για την επιχείρηση ή τον αγοραστή για το σύνολο των τόνων που έχουν υποστεί διαλογή στο έδαφος του και για όλη τη διάρκεια της σύμβασης μεταξύ της Eco-Emballages και του εν λόγω οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης.

6. **Συμβάσεις έρευνας και ανάπτυξης**

(47) Η συμμετοχή της Eco-Emballages στις δράσεις έρευνας και ανάπτυξης ουσιαστικά είναι χρηματοοικονομική. Αντίθετα, ο αντισυμβαλλόμενος δεσμεύεται να υλοποιήσει από βιομηχανική άποψη την εν λόγω διαδικασία ή να επιτρέψει στην Eco-Emballages να το κάνει. Οι συμβάσεις αυτές ρυθμίζουν τα θέματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας.

Ε. **ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΑΓΟΡΕΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΕΣ ΠΟΥ ΕΠΗΡΕΑΖΟΝΤΑΙ**

(48) Η Επιτροπή εντόπισε τρεις σχετικές αγορές ή αγορές που επηρεάζονται. Η πρώτη αγορά στην οποία δραστηριοποιείται η Eco-Emballages είναι αυτή της υπηρεσίας που προσφέρεται στους παραγωγούς στο πλαίσιο της ανάληψης των υποχρεώσεων τους να συμβάλουν ή να αναλάβουν την απόρριψη των απορριμμάτων οικιακών συσκευασιών. Η αγορά αυτή μπορεί να ονομάζεται «αγορά συλλογικών συστημάτων ανάληψης της υποχρέωσης ανάκτησης και αξιοποίησης των οικιακών συσκευασιών» ή ακόμη «αγορά προσχώρησης». Θα μπορούσε επίσης να θεωρηθεί ότι τα μεμονωμένα συστήματα αποτελούν τμήμα της ίδιας αγοράς με τα συλλογικά συστήματα, που θα ήταν τότε η αγορά των συστημάτων ανάκτησης και αξιοποίησης των οικιακών συσκευασιών, χωρίς ωστόσο κάτι τέτοιο να μεταβάλει την ακόλουθη ανάλυση.

(49) Η δεύτερη αγορά που επηρεάζεται είναι αυτή της επιλεκτικής συλλογής και διαλογής των οικιακών συσκευασιών από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, για όλα τα υλικά («αγορά επιλεκτικής συλλογής»). Στην αγορά αυτή, οι εξουσιοδοτημένοι οργανισμοί προσφέρουν τη συνδρομή τους στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και ζητούν σε αντιστάθμισμα υπηρεσίες συλλογής και διαλογής, ή αντίθετα οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης προσφέρουν τη συνδρομή τους στην υλοποίηση του μηχανισμού της Eco-Emballages και ζητούν αντιστάθμισμα οικονομικής φύσης.

(50) Η τρίτη αγορά είναι αυτή της αξιοποίησης των υλικών στο επίπεδο των αγοραστών και των επιχειρήσεων («αγορά αξιοποίησης»).

(51) Δεν είναι απαραίτητο στην προκειμένη περίπτωση να οριστούν με μεγαλύτερη ακρίβεια οι εν λόγω αγορές υπηρεσιών γιατί οι συμβάσεις δεν θέτουν προβλήματα έναντι του ανταγωνισμού.

(52) Η γεωγραφική αγορά, όσον αφορά τις δύο προαναφερθείσες αγορές υπηρεσιών, είναι η γαλλική επικράτεια. Η Eco-Emballages διαθέτει άδεια λειτουργίας για το σύνολο αυτής της επικράτειας και αξιοποιεί το σύστημα της. Τα δικαιώματά της ως προς το «πράσινο σήμα» περιορίζονται επίσης στην ίδια επικράτεια. Όσο για την τρίτη αγορά υπηρεσιών, δεν είναι απαραίτητο στη συγκεκριμένη περίπτωση να καθορισθεί με ακρίβεια εάν πρόκειται για την γαλλική επικράτεια ή εάν η γεωγραφική αγορά επεκτείνεται στις γειτονικές ή όμορες χώρες.

(53) Οι εν λόγω ορισμοί της αγοράς προϊόντων (αγορά προσχώρησης) και γεωγραφικής αγοράς (επικράτεια της ενδιαφερόμενης χώρας) είναι έτσι ανάλογοι με αυτούς που χρησιμοποιήθηκαν στην απόφαση της Επιτροπής της 20ής Απριλίου 2001 για το σύστημα της εταιρείας Der Grüne Punkt — (Duales System Deutschland AG (DSD).

ΣΤ. **ΔΙΑΡΘΡΩΣΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ**

(54) Ο επίσημος στόχος αξιοποίησης της Eco-Emballages είναι να φτάσει τον Ιούνιο 2002 ένα ποσοστό 75 % των οικιακών συσκευασιών των συμμετεχόντων παραγωγών. Σήμερα, συλλέγονται και ανακτώνται ήδη περισσότερα από 60 %.

(55) Στα τέλη του 1997, η Eco-Emballages είχε συμβάσεις με 9 664 δήμους, συγκεντρωμένους σε 281 οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, ενώ η Γαλλία αριθμεί συνολικά άνω των 36 000 δήμων και άνω των 2 000 οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Στα τέλη του 1998, διέθετε συμβάσεις με 533 οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης που αντιπροσώπευαν 13 862 δήμους, και στα τέλη του 1999 19 487 δήμους και στα τέλη του 2000 1 114 οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης που αντιπροσώπευαν 24 013 δήμους.

(56) Το 1997, συμμετείχαν 9 135 παραγωγοί, εκ των οποίων πάνω από 700 ήταν εγκατεστημένοι εκτός Γαλλίας. Το 1998, είχε 9 311 συμμετέχοντες· το 1999, ο αντίστοιχος αριθμός ήταν 9 419, και το 2000, 9 593.

(57) Από το σύνολο των 4,845 εκατομμυρίων τόνων οικιακών συσκευασιών που διατέθηκαν στην αγορά στη Γαλλία το 2000, τα 3,395 εκατομμύρια τόνοι διατέθηκαν από τους συμμετέχοντες στην Eco-Emballages. Σε ό,τι αφορά τα διάφορα υλικά, συνέβαλαν στην Eco-Emballages 1,37 από τα 2,55 εκατομμύρια τόνους γυαλί· 0,79 από τα 0,9 εκατομμύρια τόνους πλαστικού· 0,88 από το 1,0 εκατομμύριο τόνους χαρτιού και χαρτονιού· και 0,355 από τα 0,395 εκατομμύρια τόνους μετάλλου ([1]).

(58) Όσο για τον ανταγωνισμό στο επίπεδο των συλλογικών συστημάτων, η Adelphe έλαβε άδεια λειτουργίας στις 5 Φεβρουαρίου 1993 προκειμένου, καταρχάς, να συλλέγει και να ανακτά συσκευασίες που παράγονται στον τομέα των κρασιών και των αλκοολούχων ποτών. Η άδεια της Adelphe επεκτάθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1996 έτσι ώστε να μπορεί να «συνάπτει συμβάσεις με [τους παραγωγούς] η δραστηριότητα των οποίων αφορά κυρίως τον τομέα των κρασιών και των αλκοολούχων ποτών, ώστε να αναλάβει την ανάκτηση των οικιακών συσκευασιών για τις οποίες συνάπτεται η παρούσα σύμβαση». Στο εξής, μπορούσε συνεπώς να αναλάβει συσκευασίες που προέρχονται από τέτοιες επιχειρήσεις, ανεξάρτητα από το υλικό τους. Στα τέλη του 1997, διέθετε περίπου 12 000 παραγωγούς ως συμμετέχοντες, εκ των οποίων τέσσερις εκτός Γαλλίας. Το μερίδιο των οικιακών συσκευασιών του τομέα των κρασιών και των αλκοολούχων ποτών που είχε αναλάβει η Adelphe το 1997 ήταν κατά δήλωσή της, της τάξης του 88 %. Στις 28 Φεβρουαρίου 2000, η άδειά της ανανεώθηκε για διάρκεια έξι ετών από την 1η Ιανουαρίου 1999 και, έκτοτε, μπορεί να συνάπτει συμβάσεις με επιχειρήσεις όλων των τομέων όπως και η Eco-Emballages. Όσο για τις συμβάσεις με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, η δράση της επικεντρώνεται κυρίως σε αγροτικές περιοχές.

(59) Εξάλλου, η ένωση Cyclamed διαθέτει άδεια, για ένα μεμονωμένο σύστημα, στον τομέα των συσκευασιών φαρμάκων ενώ ο μεγάλος διανομέας E. Leclerc έχει ένα μηχανισμό για τους σάκους ταμείου. Τα μεμονωμένα αυτά συστήματα δεν είναι ωστόσο υποχρεωμένα να επιτύχουν τα ίδια ποσά ποσοστά συλλογής και ανάκτησης με τα συλλογικά συστήματα.

Ζ. **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΚΑΙ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΛΗΦΘΗΚΑΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ**

(60) Στις 18 Ιανουαρίου 2000, οι υπηρεσίες της Επιτροπής ενημέρωσαν την Eco-Emballages ότι θεωρούσαν πως ορισμένες ρήτρες μπορεί να εμπίπτουν στο άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και ότι θα μπορούσαν ως εκ τούτου να τύχουν της απαλλαγής που προβλέπεται στο άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ.

(61) Στις 28 Φεβρουαρίου 2000, η Eco-Emballages πρότεινε να τροποποιήσει αυτές τις ρήτρες ώστε να ανταποκριθεί στις παρατηρήσεις της Επιτροπής. Στη συνέχεια, διευκρίνισε το περιεχόμενο αυτών των δεσμεύσεων και πρότεινε συμπληρωματικές δεσμεύσεις. Τροποποίησε ή/και πρόσθεσε όντως τις ακόλουθες διατάξεις στις κοινοποιηθείσες συμφωνίες και ανέλαβε τις ακόλουθες δεσμεύσεις:

α) ακόμη και αν η Eco-Emballages μπορεί να απαιτήσει κάθε συμμετέχων παραγωγός να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από το διάταγμα, και συνεπώς να συμβάλλει ή να αναλαμβάνει την απόρριψη του συνόλου των απορριμμάτων συσκευασίας, αποτελούν μέρος του συστήματος μόνο τα προϊόντα ενός παραγωγού για τα οποία δηλώνει τις συσκευασίες του στην Eco-Emballages. Κάθε παραγωγός είναι συνεπώς υποχρεωμένος να δηλώνει στην Eco-Emballages μόνο τις συσκευασίες των προϊόντων που προορίζονται για τα νοικοκυριά και για τα οποία έχει συνάψει σύμβαση μαζί της. Ο παραγωγός μπορεί, πράγματι, να συνάψει σύμβαση για ορισμένα είδη υλικών μόνο και για το σύνολο ή μέρος των συσκευασιών αυτών των υλικών·

β) το σύστημα Eco-Emballages που αφορά τις συσκευασίες των προϊόντων που προορίζονται για τη γαλλική αγορά σε περίπτωση που ένας παραγωγός έχει δηλώσει (κατά λάθος) στην Eco-Emballages συσκευασίες εξαχθέντων προϊόντων θα μπορεί, με την επιφύλαξη ότι υπάρχουν τα κατάλληλα δικαιολογητικά, να ζητήσει από την Eco-Emballages να εξομαλύνει την κατάσταση·

γ) κάθε παραγωγός έχει πλέον τη δυνατότητα να λύσει τη σύμβαση του ένα χρόνο μετά τη σύναψη της εφόσον έχει προειδοποιήσει έξι μήνες νωρίτερα·

([1]) Το 1997, οι αντίστοιχοι αριθμοί ήταν οι ακόλουθοι: συνέβαλαν στην Eco-Emballages 1,24 από τα 2,3 εκατομμύρια τόνους γυαλιού· 0,81 από τα 0,9 εκατομμύρια τόνους πλαστικού 0,89 από το 1,0 εκατομμύριο τόνους χαρτιού/χαρτονιού και 0,36 από τα 0,4 εκατομμύρια τόνους μετάλλου.

δ) ακόμη και αν η Eco-Emballages μπορεί να απαιτήσει κάθε οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης να συλλέγει και να διαλέγει τα πέντε υλικά, οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης μπορούν να συνάψουν σύμβαση με την Eco-Emballages για ένα ή περισσότερα υλικά και με άλλον οργανισμό για τα υπόλοιπα·

ε) κάθε οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης μπορεί, οποιαδήποτε στιγμή, να λύσει μονομερώς τη σύμβασή του χωρίς να ζητηθεί αποζημίωση. Στην περίπτωση αυτή, και κατόπιν αιτήματος του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, η Eco-Emballages θα του παράσχει όλα τα απαραίτητα στοιχεία, που αφορούν την πρόταση της Eco-Emballages, ώστε να μπορεί να συγκρίνει τις προσφορές των διαφόρων οργανισμών ανά υλικό·

στ) όλες οι λειτουργικές συμβάσεις επιστροφής μεταξύ των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των ορισθέντων αγοραστών μπορούν να τροποποιηθούν χωρίς να είναι απαραίτητη η σύμφωνη γνώμη της Eco-Emballages·

ζ) σε ό,τι αφορά τη χρήση του «πράσινου σήματος» από τα συστήματα, κατ' εφαρμογή της τρίτης συμπληρωματικής σύμβασης με την Pro Europe (βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης), η Eco-Emballages θεωρεί ότι είναι υποχρεωμένη να παρέχει σε οποιοδήποτε ανταγωνιστικό σύστημα, ενδεχομένως, παρεπόμενη άδεια εκμετάλλευσης με την ίδια εδαφική και υλική έκταση με τη βασική άδεια της.

η) η σύμβαση-πλαίσιο μεταξύ της Eco-Emballages και της Adelphe τροποποιήθηκε στις 16 Φεβρουαρίου 2001 έτσι ώστε κανένα μέρος να μην μπορεί να απαιτήσει τον κατάλογο συμμετεχόντων του άλλου, αλλά να μπορεί να ζητήσει να επιβεβαιωθεί εντός προθεσμίας οκτώ ημερών αν κάποιο πρόσωπο που χρησιμοποιεί το «πράσινο σήμα» στα προϊόντα του είναι συμμετέχον ή μη·

θ) η Eco-Emballages δεν εισπράττει από τους παραγωγούς ποσό που να μην αποτελεί αντιστάθμισμα της ανάληψης από την Eco-Emballages της υποχρέωσης τους που απορρέει από το διάταγμα·

ι) στην περίπτωση ενός μεικτού συστήματος (ο παραγωγός συμμετέχει στην Eco-Emballages για ένα μέρος των συσκευασιών του και, για το υπόλοιπο, υπάρχει ένα μεμονωμένο σύστημα εγκεκριμένο από τις δημόσιες αρχές στο οποίο συμμετέχει ή το οποίο έχει δημιουργήσει), αν οι συσκευασίες που καλύπτονται από το σύστημα Eco-Emballages είναι η πλειονότητα, ο παραγωγός έχει το δικαίωμα να αποθέτει το «πράσινο σήμα» σε όλες του τις συσκευασίες, περιλαμβανομένων και αυτών που καλύπτονται από το μεμονωμένο σύστημα του. Ο παραγωγός θα πρέπει να παρέχει, κατόπιν αιτήματος της Eco-Emballages και όχι συστηματικά, πιστοποίηση των ορκωτών λογιστών του ως προς την ποσότητα των συσκευασιών που καλύπτονται από το μεμονωμένο σύστημα. Αν, αντίθετα, οι συσκευασίες που καλύπτονται από το μεμονωμένο σύστημα αποτελούν την πλειονότητα, ο παραγωγός θα πρέπει καταρχάς να περιορίσει την απόθεση του «πράσινου σήματος» το πολύ μόνο στην ποσότητα που καλύπτεται από το σύστημα Eco-Emballages, εκτός αν δεν το θεωρεί επαρκές και λογικό. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, και όσο θα μπορεί να αποδείξει ότι το μεμονωμένο σύστημα έχει αποτελέσματα ανακύκλωσης και ανάκτησης αντίστοιχα με αυτά που ζητούν οι γαλλικές αρχές από τα γαλλικά συλλογικά συστήματα και μπορεί να υποβάλλει, κατόπιν αιτήματος της Eco-Emballages και όχι συστηματικά, πιστοποίηση των ορκωτών του λογιστών σχετικά με την ποσότητα των συσκευασιών που καλύπτονται από το μεμονωμένο σύστημα, θα μπορεί να αποθέτει το «πράσινο σήμα» στο σύνολο των οικιακών συσκευασιών του·

ια) στην περίπτωση που ένας παραγωγός έχει άδεια στη Γαλλία για μεμονωμένο σύστημα για το σύνολο των συσκευασιών του και αν τα ίδια είδη συσκευασίας αποτελούν μέρος ενός συλλογικού συστήματος συλλογής και ανάκτησης με χρήση του «πράσινου σήματος» σε άλλη χώρα μέλος του ΕΟΧ, εφόσον αποδείξει ότι το μεμονωμένο σύστημα έχει αποτελέσματα ανακύκλωσης και ανάκτησης αντίστοιχα με αυτά που ζητούν οι γαλλικές αρχές από τα γαλλικά συλλογικά συστήματα, η Eco-Emballages θα του προτείνει σύμβαση με την οποία θα έχει τη δυνατότητα να διανέμει στη γαλλική επικράτεια συσκευασίες με το «πράσινο σήμα». Ωστόσο θα πρέπει να αποθέτει στη συσκευασία, κοντά στο «πράσινο σήμα», ένδειξη ή αναφορά που να επιτρέπει στο γάλλο καταναλωτή να κατανοεί σαφώς ότι η συσκευασία δεν συνέβαλε σε γαλλικό συλλογικό σύστημα. Αν τα μέρη δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με τη φύση της ένδειξης εντός προθεσμίας τριών μηνών, θα διορίστεί εμπειρογνώμονας από τον πρόεδρο του γαλλικού εμπορικού δικαστηρίου που έχει εδαφική αρμοδιότητα, κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερομένου μέρους, σύμφωνα με τη διαδικασία της εμπειρογνωμοσύνης·

ιβ) η ρήτρα για τους τόκους υπερημερίας σε περίπτωση καθυστερημένης συμμετοχής συμπληρώθηκε με διευκρίνιση σύμφωνα με την οποία οι τόκοι αυτοί οφείλονται από τις 31 Δεκεμβρίου 1993 ή τη μεταγενέστερη ημερομηνία έναρξης δραστηριότητας που υπάγεται στο διάταγμα, αν τα σχετικά προϊόντα δεν έχουν καλυφθεί ούτε από συμμετοχή ούτε από άλλο μηχανισμό ανάκτησης ούτε από καταγγελίες για μη συμβιβασιμότητα με το διάταγμα της 1ης Απριλίου 1992.

(62) Η νέα έκδοση της σύμβασης παραγωγού [αιτιολογική σκέψη 61 στοιχεία α), β) και γ) της παρούσας απόφασης] ισχύει από τις 21 Ιουνίου 2000. Όσο για τη νέα έκδοση του προγράμματος-πλαισίου για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης [αιτιολογική σκέψη 61 στοιχεία δ) και ε)], η Eco-Emballages γνωστοποίησε στην Επιτροπή ότι η Ένωση Δημάρχων της Γαλλίας το ενέκρινε στις 12 Ιουλίου 2000, ότι οι τροποποιήσεις των ισχυουσών συμβάσεων απεστάλησαν στους ενδιαφερόμενους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και ότι οι νέες συμβάσεις που υπογράφηκαν έκτοτε περιέχουν επίσης τις διατάξεις αυτές. Όσον αφορά τις τροποποιήσεις του σημείου 61 στ), η Eco-Emballages τις επιβεβαίωσε στην Επιτροπή με επιστολή της 7ης Ιουλίου 2000. Όσο για τη δέσμευση που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 61 στοιχείο ζ), καλύπτεται από την ερμηνεία που έδωσε η Eco-Emballages στη σύμβαση της με την Pro Europe στις 4 Δεκεμβρίου 1998. Η τροποποίηση που αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 61 στοιχείο η) ισχύει από τις 16 Φεβρουαρίου 2001. Τέλος, οι δεσμεύσεις που αναφέρονται στην αιτιολογική σκέψη 61 στοιχεία θ), ι), ια) και ιβ) αναλήφθηκαν στις 14 Μαρτίου 2001.

Η. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΩΝ ΤΡΙΤΩΝ

(63) Δεν υπήρξε ρητή καταγγελία έναντι του κοινοποιηθέντος συστήματος.

(64) Κατόπιν της δημοσίευσης της ανακοίνωσης που πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 19 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17, η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από δύο τρίτες ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις. Οι παρατηρήσεις αυτές αφορούσαν, ειδικότερα, τους όρους για την εκχώρηση παρεπόμενων αδειών εκμετάλλευσης για τη χρησιμοποίηση του «πράσινου σήματος» από ανταγωνιστικό σύστημα, την έκταση των συμβάσεων παραγωγού και τους πίνακες τιμών των εισφορών των παραγωγών καθώς και το αίτημα αναδρομικού αποτελέσματος της απόφασης της Επιτροπής που διατύπωσε η Eco-Emballages.

(65) Μετά από λεπτομερή εξέταση αυτών των παρατηρήσεων, η Επιτροπή θεωρεί ότι δεν υπάρχει λόγος να επανεξετάσει την προσωρινή θετική θέση της για τους ακόλουθους λόγους.

(66) Καταρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί ότι όπως έχει προαναφερθεί, η εξέταση του θέματος των όρων για τις παρεπόμενες άδειες εκμετάλλευσης κατέληξε σε τροποποποίηση έστσι ώστε η Eco-Emballages να μην μπορεί να απαιτεί πλέον τον κατάλογο των συμμετεχόντων της εταιρείας που διαθέτει τέτοια άδεια.

(67) Σε ό,τι αφορά την ίδια την ύπαρξη βασικής άδειας ανά χώρα και τις παρεπόμενες άδειες εκμετάλλευσης, η Επιτροπή δεν κρίνει στην παρούσα απόφαση το θέμα αυτό που αποτελεί αντικείμενο χωριστής έρευνας. Πρέπει να διευκρινιστεί ότι η παρούσα απόφαση δεν περιέχει ούτε θετική ούτε αρνητική αξιολόγηση ως προς τις αρχές για τη χορήγηση των αδειών από την Pro Europe.

(68) Δεύτερον, η Επιτροπή δέχεται το γεγονός ότι ο πίνακας των τιμών υπολογίζεται λαμβάνοντας υπόψη την αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει». Η ανεξάρτητη μελέτη που προαναφέρθηκε στην αιτιολογική σκέψη 10, επέτρεψε να υπολογιστεί ένα κόστος ανά υλικό ανάλογα με τα διάφορα είδη συλλογής (εθελοντική απόθεση, πόρτα-πόρτα) και τον τόπο της συλλογής (αγροτικός, ημιαστικός, αστικός ή άλλος). Ο σταθμισμένος αυτός μέσος όρος αποτελεί τη βάση για την εισφορά ανά υλικό, δεδομένου ότι σύμφωνα με το διάταγμα, επιστρέφεται στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης το επιπλέον κόστος που μπορεί να αντιπροσωπεύει η διαλογή των απορριμμάτων. Θα ήταν υπερβολικό να απαιτηθεί λεπτομερέστερη διαφοροποίηση, δηλαδή στο εσωτερικό του ίδιου υλικού. Το πλαστικό υλικό είναι στην πράξη το μόνο που μπορεί να υποδιαιρεθεί σε διάφορα είδη, και είναι απίθανο να κάνει τη διάκριση ο ίδιος ο καταναλωτής. Επιπλέον, τη στιγμή της κυκλοφορίας στην αγορά του συσκευασμένου προϊόντος, οι δύο παραπάνω παράμετροι υπολογισμού δεν είναι γνωστές. Εξάλλου, δεδομένου ότι ο πίνακας τιμών περιλαμβάνει πάγιο ποσό στη συσκευασία, με στόχο να καταπολεμηθεί η πολλαπλότητα των μικρών συσκευσιών, και εισφορά κατά βάρος που καθορίζεται για κάθε υλικό, ο παραγωγός έχει κάθε λόγο να περιορίσει τη συσκευασία στην πηγή, και όσο λιγότερο συσκευάζει τα προϊόντα του, τόσο λιγότερο συνεισφέρει χρηματοδοτικά.

(69) Τρίτον, το γεγονός ότι οι δημόσιες αρχές εγκρίνουν παρόμοιους πίνακες τιμών για τα συστήματα που έχουν τον ίδιο σκοπό αντιπροσωπεύει μια κρατική παρέμβαση και όχι μια συνεννόηση [1]. Η κατάσταση αυτή προκύπτει πράγματι από τις σκέψεις των δημόσιων αρχών να διασφαλίζεται η διάρκεια της επιλεκτικής συλλογής και ανάκτησης των οικιακών συσκευασιών στη γαλλική αγορά. Σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, μια διαφοροποίηση των πινάκων τιμών στήριξης για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης μεταξύ εταιρειών που διαθέτουν άδεια λειτουργίας θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια αυξητική τάση. Η δημουργία ενός ενιαίου πίνακα τιμών στήριξης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης θα ανταποκρινόταν στην επιθυμία περιορισμού αυτού του φαινομένου, που θα μπορούσε να ενθαρρύνει την αύξηση των δαπανών. Οι γαλλικές αρχές εξήγησαν επίσης ότι το εγγενές κόστος της επιλεκτικής συλλογής και της διαλογής των απορριμμάτων οικιακών συσκευασιών αποτελεί περιοδικά το αντικείμενο αναλύσεων ειδικότερα από την υπηρεσία για το περιβάλλον και τον έλεγχο της ενέργειας (ADEME) και ότι ο καθορισμός των πινάκων τιμών λαμβάνει υπόψη τα σχετικά στοιχεία. Εξάλλου, όσο το επιπλέον κόστος που πρέπει να αντισταθμιστεί για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, που συνδέεται με την επιλεκτική συλλογή και τη διαλογή, καθορίζεται σε εθνικό επίπεδο ανά είδος συλλογής και όχι ανά οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, σύμφωνα με τις γαλλικές αρχές, θα ήταν δύσκολο να ληφθεί διαφορετική απόφαση. Τέλος, τις αρχές συνδράμει η συμβουλευτική επιτροπή στην οποία συμμετέχει το σύνολο των ενδιαφερομένων εταίρων, περιλαμβανομένων και των καταναλωτών, ώστε να καθοριστούν οι πίνακες τιμών βάσει κριτηρίων δημοσίου συμφέροντος.

Θ. ΑΡΘΡΟ 81 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚ ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 53 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΕΟΧ

α) Συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων που μπορεί να επηρεάσουν το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών

(70) Οι συμφωνίες μεταξύ της Eco-Emballages και των παραγωγών καθώς και αυτές μεταξύ της Eco-Emballages και των επιχειρήσεων αποτελούν συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων γιατί όλα τα νομικά ή φυσικά πρόσωπα ασκούν οικονομική δραστηριότητα. Ως προς το αν οι συμφωνίες που έχουν συναφθεί με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης αποτελούν συμφωνίες μεταξύ επιχειρήσεων με την έννοια του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ, πρέπει να αναφερθούν τα ακόλουθα. Πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ της περίπτωσης όπου το κράτος ασκεί δημόσια υπηρεσία και της περίπτωσης όπου ασκεί οικονομικές δραστηριότητες βιομηχανικού ή εμπορικού χαρακτήρα που συνίστανται στην προσφορά αγαθών ή υπηρεσιών στην αγορά [2]. Δεδομένου ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης συνάπτουν συμβάσεις με την Eco-Emballages ώστε να δέχονται χρηματοδοτικές εισφορές σε αντιστάθμισμα της εγκατάστασης της υπηρεσίας επιλεκτικής συλλογής των οικιακών απορριμμάτων και αποδείξεις της ανάκτησης τους και, εξάλλου, πωλούν οικιακές συσκευασίες μετά από διαλογή στους αγοραστές

[1] Βλέπε για το θέμα αυτό, για παράδειγμα, την απόφαση του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 1ης Οκτωβρίου 1998, Autotrasporti Librandi, C-38/97, Συλλογή σ. 1-5955, σημείο 37.

[2] Βλέπε σχετικά, για παράδειγμα, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1987, Επιτροπή κατά Ιταλίας, 118/85, Συλλογή 2599, σημείο 7, και της 18ης Μαρτίου 1997, Diego Calí & Figli, C-343-95, Συλλογή, σ. 1-1547, σημείο 16.

που παρέχουν αυτές τις αποδείξεις ανάκτησης, πρόκειται για οικονομική δραστηριότητα βιομηχανικού και εμπορικού χαρακτήρα με την έννοια αυτή. Το γεγονός ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης ενεργούν στο πλαίσιο της τυπικής υποχρέωσής τους να απορρίπτουν τα οικιακά απορρίμματα δεν αρκεί για να θεωρηθεί ότι πρόκειται για την άσκηση της δημόσιας υπηρεσίας. Συνεπώς, σύμφωνα με το άρθρο 86 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ, οι συμφωνίες αυτές υπόκεινται στους κοινοτικούς κανόνες ανταγωνισμού στο βαθμό όπου η εφαρμογή των κανόνων αυτών δεν εμποδίζει νομικά ή στην πράξη την ιδιαίτερη αποστολή κοινής ωφέλειας για την απόρριψη των οικιακών απορριμάτων που έχει ανατεθεί στους δήμους και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

(71) Δεδομένου ότι ένας ορισμένος αριθμός συμμετεχόντων προέρχεται από άλλα κράτη μέλη, η σύμβαση παραγωγού μπορεί έτσι να επηρεάζει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Οι άλλες συμφωνίες αφορούν την αναδιανομή των εισφορών των παραγωγών προς τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε οι τελευταίοι να συλλέγουν τις συσκευασίες και να τις δίνουν για ανάκτηση στους αγοραστές. Οι τροποποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε σχέση με τη στήριξη των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν επιπτώσεις και στις εισφορές των παραγωγών. Έτσι, όλος ο μηχανισμός αποτελεί ένα ενιαίο σύνολο και οι συμβάσεις έχουν πραγματικά ή δυνητικά αποτελέσματα στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.

β) Καταστατικά

(72) Τα καταστατικά δεν περιέχουν καμία αποκλειστική ρήτρα που να περιορίζει την ελευθερία δράσης των μετοχών στις σχετικές αγορές και συνεπώς δεν αντίκεινται στο άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ.

γ) Διάρκεια και έκταση των συμβάσεων παραγωγού

(73) Από τη στιγμή που οι παραγωγοί έχουν τη δυνατότητα λύσης της σύμβασης κάθε έτος, η Επιτροπή εκτιμά ότι, στο επίπεδο της διάρκειας των συμβάσεων, η ελευθερία επιλογής και δράσης των παραγωγών δεν περιορίζεται δυσανάλογα και, επιπλέον, ένα ανταγωνιστικό σύστημα έχει τη δυνατότητα να επιβληθεί στην αγορά συμμετοχής από την οποία δεν υπάρχει πλέον αποκλεισμός.

(74) Επίσης, από τότε που επιβεβαιώθηκε ρητά [1] ότι ο παραγωγός μπορεί να επιλέξει τη συμμετοχή του στο σύστημα για ορισμένα είδη υλικών μόνο και για το σύνολο ή μέρος των συσκευασιών κάθε υλικού, θεωρείται ότι, σε ό,τι αφορά την έκταση των συμβάσεων, ισχύει το ίδιο σκεπτικό με το σημείο 73.

(75) Όσο για τη ρήτρα στη σύμβαση παραγωγού που αφορά τους τόκους υπερημερίας για την καθυστερημένη συμμετοχή που ισχύουν για όλες τις συμμετοχές μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1993, δεν δημιουργεί προβλήματα πρόσβασης στην αγορά για τα ανταγωνιστικά συστήματα και δεν αποτελεί επίσης σαφή κατάχρηση.

δ) Διάρκεια και έκταση των συμβάσεων με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης

(76) Από τη στιγμή που επιβεβαιώθηκε ρητά [2] ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης έχουν τη δυνατότητα λύσης της σύμβασης οποιαδήποτε στιγμή, η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε ό,τι αφορά τη διάρκεια των συμβάσεων, η ελευθερία της επιλογής και δράσης των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης δεν περιορίζεται δυσανάλογα και, επιπλέον, ένα ανταγωνιστικό σύστημα έχει τη δυνατότητα να επιβληθεί στην αγορά της επιλεκτικής συλλογής από την οποία δεν υπάρχει αποκλεισμός.

(77) Επίσης, από τη στιγμή που επιβεβαιώθηκε ρητά [3] ότι οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοίκησης μπορούν να συνάψουν συμβάσεις με την Eco-Emballages για ένα ή περισσότερα υλικά και με άλλον οργανισμό για τα άλλα, θεωρείται ότι, σε ό,τι αφορά την έκταση των συμβάσεων, ισχύει το ίδιο σκεπτικό με το σημείο 76.

(78) Η υποχρέωση του οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης να συνάπτει συμβάσεις με την Eco-Emballages για όλους τους τόνους για τους οποίους έχει γίνει η διαλογή ενός συγκεκριμένου υλικού δεν αποτελεί στη συγκεκριμένη περίπτωση περιορισμό του ανταγωνισμού με την έννοια του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ. Δεδομένου ότι ο οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης μπορεί να λύσει τη σύμβαση ανά πάσα στιγμή, η εν λόγω ρήτρα δεν δημιουργεί αποκλειστικότητα που να επηρεάζει ουσιωδώς την ανταγωνιστική κατάσταση στην αγορά της επιλεκτικής συλλογής.

ε) Διάρκεια των συμβάσεων παράδοσης

(79) Οι συμβάσεις αυτές είναι διάρκειας έξι ετών και η Eco-Emballages δεν συνάπτει παρά μία σύμβαση παράδοσης ανά υλικό. Η Eco-Emballages έχει ως υποχρέωση να παρουσιάζει στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης που επιλέγουν την εγγύηση επιστροφής, ανά υλικό, το συγκεκριμένο ορισθέντα αγοραστή. Η αποκλειστικότητα αυτή είναι μονομερής και οι αγοραστές μπορούν να εργάζονται και με άλλα ενδεχόμενα συστήματα χωρίς να τα εμποδίζει η σύμβαση. Για δύο (αλουμίνιο και χάλυβα) από τα πέντε υλικά, σύμφωνα με τις διαθέσιμες πληροφορίες, δεν υπάρχει εξάλλου παρά ένας μόνο κατασκευαστής στη γαλλική αγορά και συνεπώς δεν υπάρχει σχετική δυνατότητα επιλογής. Αν ο

[1] Κατά την Eco-Emballages, αυτό ίσχυε και προηγουμένως πριν από την τροποποίηση της εν λόγω ρήτρας.

[2] Κατά την Eco-Emballages, ένας οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, ως δημόσιος φορέας, θα μπορούσε να λύσει τις συμβάσεις του οποιαδήποτε στιγμή βάσει σαφώς κατοχυρωμένης γαλλικής νομολογίας.

[3] Κατά την Eco-Emballages, που παρουσίασε και σύμβαση σχετικά, αυτό ίσχυε ήδη πριν από την τροποποίηση της εν λόγω ρήτρας.

οργανισμός τοπικής αυτοδιοίκησης δεν επιλέξει την εγγυημένη επιστροφή, μπορεί να επιλέξει τον αγοραστή, και οποιοσδήποτε αγοραστής μπορεί με τον τρόπο αυτό να έχει πρόσβαση στην αγορά ανάκτησης των συλλεγέντων υλικών από οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης.

(80) Δεδομένου ότι η Eco-Emballages δεν μπορεί να εγγυηθεί η ίδια την ανάκτηση στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, χρειάζεται για το σκοπό αυτό συμβάσεις παράδοσης για κάθε υλικό που να καλύπτουν τη διάρκεια των υποχρεώσεων της. Η Επιτροπή θεωρεί, βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, ότι η πρόσβαση στην αγορά ανάκτησης δεν περιορίζεται κατά τρόπο ουσιώδη λόγω των συμβάσεων αυτών, αφού η εγγύηση επιστροφής είναι προαιρετική για τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και ο μηχανισμός της Eco-Emballages δεν αφορά παρά λίγο πάνω από το ένα τρίτο των απορριμμάτων συσκευασιών στη γαλλική αγορά (το 1997, 5,4 εκατομμύρια τόνοι απορριμμάτων οικιακών συσκευασιών σε σχέση με 13 εκατομμύρια τόνων απορριμμάτων συσκευασιών). Το γυαλί είναι το μόνο υλικό του οποίου η πλειονότητα περνάει από το σύστημα της Eco-Emballages ή της Adelphe, και δεδομένου ότι την παράδοση διασφάλιζε ένας συνδικαλιστικός φορέας που είχε δημιουργήσει το μηχανισμό τον οποίο στη συνέχεια ανέκτησαν τα συλλογικά συστήματα, δεν είναι ο μηχανισμός της Eco-Emballages που παράγει αποτελέσματα στην αγορά ανάκτησης. Βάσει των ειδικών αυτών συνθηκών της γαλλικής αγοράς, η Επιτροπή εκτιμά ότι η διάρκεια αυτών των συμβάσεων δεν αποτελεί ούτε περιορισμό του ανταγωνισμού αντίθετο με το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

στ) Παρέμβαση στις συμβάσεις για την αγορά ανάκτησης

(81) Οι κοινοποιηθείσες συμφωνίες περιέχουν διατάξεις που αφορούν την ελάχιστη τιμή ανάκτησης την οποία καταβάλλει ο αγοραστής στον οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης και, έτσι, μια σχέση στην οποία δεν συμμετέχει η Eco-Emballages. Η εν λόγω ελάχιστη τιμή ανάκτησης καθορίζεται στις συμβάσεις με τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και παράδοσης για διάρκεια έξι ετών. Ωστόσο, πρόκειται μόνο για μια «ελάχιστη» τιμή και η καταβαλλόμενη τιμή εξαρτάται από την κατάσταση της αγοράς, χωρίς πάντως να μπορεί να είναι μικρότερη. Η Eco-Emballages συμμετέχει στον καθορισμό αυτών των τιμών γιατί το σύστημα βαζίζεται στην κατανομή του κόστους μεταξύ των παραγωγών, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιχειρήσεων παράδοσης, και αποτελεί το κομβικό σημείο μεταξύ αυτών των μερών. Εξάλλου, δεν θα μπορούσε να διασφαλίσει αυτή την τιμή στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης αν δεν συμμετείχε στον καθορισμό της. Η παρέμβαση της Eco-Emballages στους όρους αγοράς από τις εταιρείες παράδοσης των απορριμάτων που έχουν συλλεγεί από τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης έχει ως στόχο να αποφευχθεί οι εταιρείες αυτές να αντιμετωπίσουν απρόβλεπτες περιστάσεις στις αγορές και να χρειαστεί να πληρώσουν για την ανακύκλωση των απορριμμάτων συσκευασιών τους, γεγονός που θα τις απέτρεπε από τη συμμετοχή τους στο μηχανισμό. Η ύπαρξη αυτής της ελάχιστης τιμής επιτρέπει πράγματι στους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης να συμμετέχουν στο μηχανισμό και να αξιοποιούν τους τόνους που έχουν επεξαργαστεί. Η τιμή που καταβάλλεται πραγματικά μπορεί να υπερβαίνει την ελάχιστη καθορισμένη τιμή. Το κέρδος της Eco-Emballages είναι μόνο έμμεσο. Για τους λόγους αυτούς, η ύπαρξη και τα αποτελέσματα αυτής της παρέμβασης δεν αντίκεινται στο άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

ζ) Χρήση του «πράσινου σήματος»

(82) Όσο η Eco-Emballages δίνει και σε άλλα συλλογικά συστήματα τη δυνατότητα να χρησιμοποιούν το «πράσινο σήμα» στο σύστημα τους όπως δεσμεύτηκε με την κατανομή των ποσών που ζητούσε η Pro Europe, η σύμβαση που της παρέχει τη βασική άδεια στη Γαλλία δεν δημιουργεί αδικαιολόγητη αποκλειστικότητα και δεν αντίκειται στο άρθρο 81, παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

(83) Όσο για το δικαίωμα και την υποχρέωση των παραγωγών να αποθέτουν το «πράσινο σήμα» στις συσκευασίες, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η Επιτροπή, με απόφαση σχετικά με την DSD, στο γερμανικό πλαίσιο και προκειμένου για τη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 82 της συνθήκης ΕΚ, καταδίκασε την πρακτική σύμφωνα με την οποία η καταβαλλόμενη εισφορά συνδεόταν όχι με τη χρήση της υπηρεσίας που απάλλασσε τον παραγωγό από τις υποχρεώσεις ανάκτησης και αξιοποίησης των συσκευασιών, αλλά τη χρησιμοποίηση του «πράσινου σήματος» στις συσκευασίες. Δεδομένων των δεσμεύσεων σχετικά με τη χρησιμοποίηση του «πράσινου σήματος» από τους παραγωγούς που συμμετέχουν παράλληλα ή πλήρως σε ένα μεμονωμένο σύστημα ή άλλο συλλογικό σύστημα, οι συνθήκες που συνδέουν τους παραγωγούς δεν δημιουργούν αποκλειστικότητα προς όφελος της Eco-Emballages και εις βάρος των σημερινών και δυνητικών ανταγωνιστών της. Επιπλέον, τα προβλήματα που οδήγησαν στην αρνητική απόφαση για κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης στη περίπτωση της DSD δεν αντιμετωπίζονται σήμερα στη γαλλική αγορά.

(84) Τέλος, πρέπει να υπενθυμιστεί ότι αν ένα προϊόν που φέρει το «πράσινο σήμα» εξάγεται και παρέχεται σχετική απόδειξη, δεν μπορεί να ζητηθεί καμία εισφορά από την Eco-Emballages για τη χρήση του «πράσινου σήματος» στη συσκευασία. Κατά τον ίδιο τρόπο, αν ένα προϊόν που φέρει το «πράσινο σήμα» αναληφθεί στη Γαλλία από ανταγωνιστικό σύστημα, δεν οφείλεται καμία εισφορά στην Eco-Emballages.

(85) Λαμβανομένων υπόψη των παραπάνω, οι συμβάσεις και οι ρήτρες που έχουν καταρτιστεί από την Eco-Emballages σχετικά με τη χρήση του «πράσινου σήματος» δεν αντίκειται στο άρθρο 81, παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ.

η) Συμπέρασμα

(86) Λαμβανομένων υπόψη των παραπάνω επιχειρημάτων, και εφόσον τηρηθούν οι δεσμεύσεις που έχουν παρασχεθεί, η δημιουργία και η αξιοποίηση του συστήματος Eco-Emballages σύμφωνα με τα ισχύοντα κείμενα και τις συμβάσεις δεν εμπίπτουν στο άρθρο 81, παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Βάσει των στοιχείων τα οποία έχει στη διάθεσή της και έχοντας υπόψη, ιδίως, τις δεσμεύσεις που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 61 της παρούσας απόφασης, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι δεν έχει λόγο να παρέμβει, δυνάμει του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ και του άρθρου 53 παράγραφος 1 της συμφωνίας ΕΟΧ, έναντι των κοινοποιηθεισών συμφωνιών οι οποίες αφορούν ένα σύστημα επιλεκτικής συλλογής και ανάκτησης των απορριμμάτων οικιακών συσκευασιών που έχει δημιουργήσει η Eco-Emballages SA, όπως ισχύουν σήμερα.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

Eco-Emballages SA
44, avenue Georges-Pompidou
F-92302 Levallois-Perret Cedex.

Βρυξέλλες, 15 Ιουνίου 2001.

Για την Επιτροπή
Mario MONTI
Μέλος της Επιτροπής